

PROGRAMA

Àlex Garrobé- José Antonio Escobar

Suite Entre dues Línies (1948)

J. Homs

Allegretto
Andantino
Tempo di Vals
Larghetto
Andante
Vivace
Tempo di marcia

Impromptu per a dues guitarres (1985)

J. Homs

Suite d'Homenatges (1940-1943)

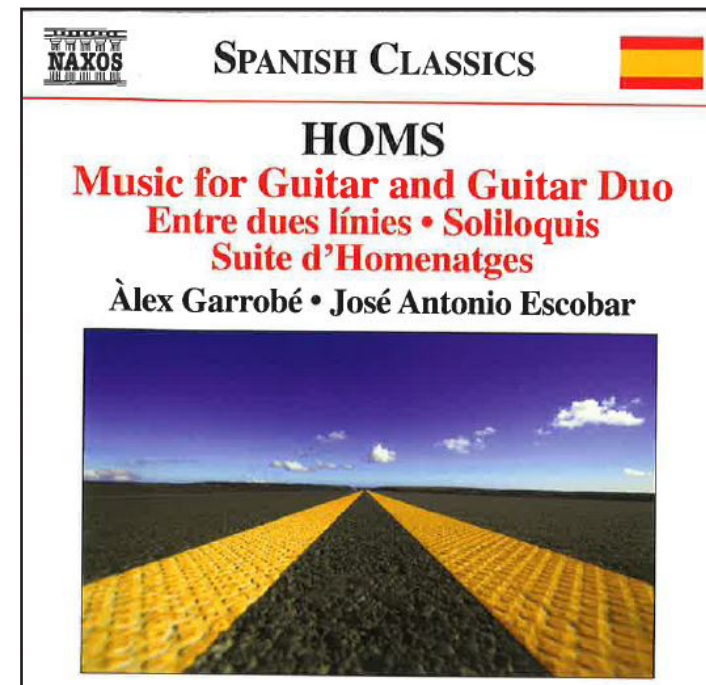
J. Homs

Homenatge a Debussy
Homenatge a Ravel
Homenatge a Pedrell
Homenatge a Falla

PRESENTACIÓ CD I CONCERT

JOAQUIM HOMS

**Música per a guitarra sola i per a
dues guitarres**

Dimecres 27 de juny de 2018, a les 19 h

Sala de la Caritat - Biblioteca de Catalunya
(Carrer de l'Hospital, 56 - Barcelona)

Biblioteca de Catalunya

Carrer de l'Hospital, 56 - 08001 - Barcelona
Tel. 93 270 23 00 - A/e: bustia@bnc.cat

www.bnc.cat

De dilluns a divendres, de 9 h a 20 h

Dissabtes, de 9 h a 14 h

Joaquim Homs (1906 - 2003)

Música per a guitarra sola i per a dues guitarres

Joaquim Homs va ser durant dècades el principal representant de l'escola dodecatònica a Espanya. Aquest CD que avui es presenta recull la totalitat de les seves obres per a guitarra sola i per a dues guitarres, i constitueix una mostra significativa de la seva trajectòria compositiva. En ella es poden distingir les influències impressionistes, però també les de Stravinsky i Bartòk, molt presents fins a la dècada dels quaranta. Posteriorment, a partir dels anys cinquanta, se submergíria en el mètode dodecatònic de la mà de Robert Gerhard.

L'impacte per la mort de la seva esposa l'any 1967 va catalitzar l'evolució estilística que estava patint des de principis dels cinquanta i va donar lloc al seu estil definitiu. A partir d'aquest moment la seva música es va fer més intimista i introspectiva, com mostren els *Soliloquis* o l'obra *Gèminis, per a dues guitarres*.

La trajectòria compositiva d'Homs només és comprensible en el context d'una vida quasi centenària en la qual la pèrdua dels éssers estimats i de referents musicals va condicionar la seva producció en els últims trenta anys, els més significatius de la seva trajectòria. En aquest darrer període la memòria ocuparà un espai central en la seva obra. Així, per un costat va començar a reutilitzar intensivament músiques que havia compost dècades enrere mentre que, per una altra banda, a partir dels anys 80, va traslladar a la seva música uns diàlegs imaginaris amb els éssers estimats, com es pot apreciar a *Diàleg* (1981) o a *l'Impromptu per a dues guitarres* (1985), que és una magnífica mostra de la bellesa serena i el lirisme de les seves últimes composicions.

L'última obra que va compondre per a guitarra, *El color de les Flors* (1996), acaba amb una petita cèl·lula que, com ell mateix reconeixia, evocava els moments viscuts a la vora de la seva esposa, a la qual va recordar fins l'últim moment de la seva existència.

Àlex Garrobé

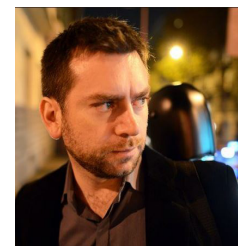
Ofereix concerts i recitals amb regularitat a més de quaranta països, actuant en sales com el Concertgebouw d'Amsterdam, l'Auditori de Radio France a París, l'Auditorio Nacional de Madrid, el Palau de la Música Catalana de Barcelona, el Lutowski Auditorium de Varsòvia o el XXI Century Auditorium de Pequín. Primers premis al V Concurso Internacional de Guitarra Infanta Cristina (Fundación Guerrero 1989) i al Concurso Nacional Permanente organitzat per JJ.MM. (1988).

Col·labora freqüentment amb diferents orquestres, interpretant els principals concerts del repertori guitarrístic.

Ha realitzat vuit enregistraments amb els segells Harmonia Mundi, Naxos, Columna Música, Ópera Tres J.S. Records. El seu interès per la música actual l'ha portat a estrenar diversos concerts per a guitarra, com el *Concert Mare Nostrum* (1999), de Salvador Brotons, *...di un soffio d'aura* (2010) per a guitarra i orquestra, d'Agustí Charles o el *Concierto de Petrer* (2014), de Simone Iannarelli. També li han dedicat les seves obres compositors com Manuel García Morante, Marco Smaili, Gerard Drozd o Stein Eide.

Doctor en Història de l'Art i Musicologia per la UAB, actualment és professor de guitarra i música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Ha estat professor del Centro Superior de Música del País Vasco (Musikene) i del Conservatori Superior de les Illes Balears. És també convidat regularment a oferir màster classes i conferències a diversos centres musicals d'Alemanya, Bolívia, Brasil, Colòmbia (Eafit), Croàcia, Dinamarca, Eslovènia, Espanya, Estats Units, Finlàndia (Sibelius Academy), França, Holanda, Itàlia, Japó, Mèxic, Noruega (Conservatori Nacional), Oman, Polònia, Portugal, Regne Unit (London Guildhall School), Rússia, Suècia (Stockholm Royal Conservatory), Xile i Xina (Conservatori Nacional, Pequín).

José Antonio Escobar

És un dels solistes més versàtils de la seva generació en guitarra clàssica. Va néixer a Santiago de Xile, ciutat on es va formar amb les màximes distincions en el Conservatorio de Música de la Universitat de Xile. Va perfeccionar estudis amb Franz Halász, a Alemanya, i també amb altres especialistes en música antiga, que sempre l'ha apassionat per influència del seu primer mestre, Ernesto Quezada.

Això no obstant, sempre ha combinat aquest interès per la música antiga de guitarra amb la música contemporània, sobretot la dels compositors xilens. Ha guanyat nombrosos premis en competicions internacionals de guitarra i ha actuat en moltes ocasions com a solista, tant amb orquestra com en recitals de guitarra. També ha enregistrat diversos discos.